

In die Psalms: Deel 1

SABBATMIDDAG

Skrifverwysings vir hierdie week se studie:

Hebreërs 9:11–15, Psalm 122, Psalm 15, Psalm 24, Exodus 33:18–23, Psalm 5, Psalm 51:7–15.

Geheueteks: “En ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom honderd-vier-en-veertigduisend met sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe” (*Openbaring 14:1*).

As Sewendedag-Adventiste is ons gewoon daaraan om die simbole van Openbaring in die verhale van die Ou Testament na te vors om ons te help om Openbaring se simbole te verstaan. Hierdie verhale is egter nie die enigste goeie bron nie, maar word ook almal regdeur die Ou Testament gevind.

Een spesifieke kosbare bron van informasie is die boek van Psalms, ’n versameling van gewyde poësie wat baie menslike ondervindinge en moontlike interaksie met God deursoek, en wat wissel tussen wanhopigheid oor sonde en lyding, en onbepaalde vreugde in sy teenwoordigheid en sy herhaaldelike beloftes van vergifnis en redding.

Wanneer Psalms versigtig gelees word, word daar fyn besonderhede gevind wat die boek van Openbaring laat lewe, veral wat Openbaring 14 betref, wat die finale sending van God se oorblyfselvolk op aarde beskryf. God se eindtydvolk het net soos Israel van ouds ’n opdrag ontvang: om ’n lig vir die nasies te wees, om ’n finale oproep van genade aan alle mense te maak om hulle Skepper te aanbid.

Sommige besonderhede wat in hierdie liedereboek van God gegee word, kan aan ons nuwe insigte gee om ons rol in die laaste oomblikke van die aarde se geskiedenis te verstaan en te waardeer.

**Bestudeer hierdie week se les ter voorbereiding vir Sabbat, 24 Mei.*

Ons Hoëpriester

Toe Moses oor die oprig van die tabernakel toesig gehou het, was hy nie toegelaat om net enige ontwerp volgens sy wense, te gebruik nie. God het aan hom 'n gedetailleerde voorbeeld gegee om te volg. “ ‘En kyk dat jy dit maak volgens die voorbeeld daarvan wat jou op die berg getoon is’ ” (*Exodus 25:40*). In die boek van Hebreërs ontdek ons dat die voorbeeld wat gebruik was, 'n heilige struktuur was, die hemelse heiligdom.

Lees Hebreërs 9:11–15 oor Christus as ons Hoëpriester in die hemelse heiligdom. Wat leer dit ons oor wat Hy besig is om vir ons te doen?

Die aardse heiligdom was 'n verbasende gedetailleerde voorafskaduwing van Jesus, vanaf die priester en die offergawes tot die meubels en ander besonderhede. *Alles* het van Jesus getuig.

Die boek van Openbaring is natuurlik baie ryk aan heiligdombeelde. Ons vind die heiligdom se kandelaar in die eerste verse van die boek, die verbondsark wat spesifiek in hoofstuk vier genoem word, en ook verskeie ander sinspelings op die tempel. Sonder 'n begrip van die Ou Testament se heiligdom word dit onmoontlik om te begryp wat Johannes in sy beskrywings van hierdie visioene probeer sê. Die ondervindinge van Israel, skryf Paulus, “het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het” (*I Korinthiërs 10:11*).

Daar is baie wat ons kan leer uit die bestudering van die besonderhede van die tempel. In die boek van Psalms vind ons 'n belangrike komponent om sommige van hierdie besonderhede te verstaan: hoe God se volk persoonlik in die tempel opgetree en dit ondervind het. Ons kry 'n vlugtige blik op hoe Dawid die heiligdom en sy dienste verstaan het, en ons sien hoe God se volk van harte gereageer het op wat die Messias vir hulle sou doen. Dit is nie net voorbeelde wat ons help om Jesus te sien nie; ons kan ook uit die persoonlike ondervindinge van hulle leer wat verstaan het wat God ons d.m.v. die heiligdom wil leer, en so lesse daaruit vir onself en vir ons eie ondervindinge met God, neem.

Lees Psalm 122. Alhoewel ons nie letterlik na die aardse “huis van die HERE” kan gaan nie (dis nie meer op aarde nie, en selfs as daar een op dieselfde plek gebou sou word, sou dit betekenisloos wees), watter elemente kan in hierdie Psalm gevind word wat ons kan aanmoedig oor wat Christus vir ons gedoen het? Let op na die temas van vrede, sekuriteit, lof en oordeel.

Op die berg Sion

In Openbaring 14 lees ons van God se volk wat op berg Sion staan. Die oorspronklike berg Sion was net wes van die huidige Jerusalem se ouer gedeelte geleë, en was deur sy volk as die setel van God se troon of sy teenwoordigheid beskou. Soos wat tyd verloop het, was die tempelheuvel wat op berg Moria geleë is ook met berg Sion geïdentifiseer.

Met ander woorde, hierdie belangrike uitbeelding van God se eindtyd-oorblyfselfolk word in heilighdomtaal aangebied soos wat dit die geval is met die meeste van die sleuteltonele in die boek van Openbaring. Te danke aan die Lam, is God se volk op sy heilige berg!

Lees Psalms 15 en 24 waar Dawid 'n baie belangrike vraag vra: “Wie mag woon op u heilige berg (Psalm 15)” en “Wie mag klim op die berg van die HERE (Psalm 24)?” Vergelyk sy antwoord in hierdie Psalms met die beskrywing van die volk wat op berg Sion in Openbaring 14:1-5 staan. Watter ooreenkomste vind jy? Hoe kan jy by hierdie groep aansluit? Wat is die betekenis van die feit dat die Vader se naam op hulle voorhoofde geskrywe is? (*Openbaring 14:1*)

Die beskrywing van diegene wat in die teenwoordigheid van God toegelaat word in Dawid se Psalm is geen kleinigheid vir blote sondears om by te kom nie. Wie onder ons kan eerlik sê dat ons nog altyd opreg was? Of altyd “met sy hart die waarheid” gespreek het (*Psalm 15:2*)? Niemand van ons kan sê dat ons “sal nie wankel in ewigheid nie” (*Psalm 15:5*). As ons sê dat ons nog nooit gesondig het nie, leer die Bybel “die waarheid is nie in ons nie” (*1 Johannes 1:8*).

Ons kan tot geen ander gevolgtrekking kom as dat dit die Lam is wat ons in staat stel om op berg Sion te staan nie. Die Lam word nie in Dawid se Psalm genoem nie, maar Hy verskyn skielik in die beskrywing in Openbaring 14. Dit is amper asof Openbaring 14 Dawid se vraag beantwoord. Nou dat die Lam van God op berg Sion teenwoordig is, in die heilighdom, kan ons ook daar teenwoordig wees omdat sy volmaakte geregtigheid deur geloof aan ons toegereken word. Ons kan “vrymoedigheid [hê] om in die heilighdom in te gaan deur die bloed van Jesus op die nuwe en lewende weg wat Hy vir ons ingewy het deur die voorhangsel heen, dit is sy vlees.” (*Hebreërs 10:19, 20*) Watter hoop kan ons hê sonder Sy bloed? Eintlik geen hoop nie.

Dink na oor al die Bybelbeloftes om sonde te oorwin. Waarom, selfs met al daardie beloftes, vind ons dat ons kortkom aan die volmaakte voorbeeld wat Jesus vir ons gestel het, en waarom het ons sy volmaakte lewe as ons plaasvanger nodig?

Die wet in ons harte

Die oorblyfsel wat op Sion vergader, het 'n naam wat op hulle voorhoofde ingegraveer is: die Naam van die Vader en die Lam. (Of hierdie twee verskillende name is, is te betwyfel; Jesus is die ewebeeld van sy Vader!) In die Skrif dui 'n naam meer as net 'n aanspreekvorm aan waarmee mense met mekaar kommunikeer; dit dui die *karakter* van die persoon aan. Selfs vandag nog word daar in baie kulture gesê dat iemand 'n “goeie naam” het wanneer daar na iemand wat hoog aangeskrewe is, verwys word.

Lees Exodus 33:18–23, Exodus 34:1–7 en Psalm 119:55. Toe Moses gevra het om God se heerlijkheid te sien, wat het God belowe om aan hom te toon? En wat het toe daarop gevolg toe God sy Naam aan Moses bekendgemaak het (*Exodus 34:5*)?

Sommige mense stel God se heerlijkheid voor as 'n ontoeganklike, skitterende lig wat sekerlik 'n gepaste beskrywing is. Maar God se heerlijkheid is meer as net 'n visuele vertoning; Sy heerlijkheid toon wie Hy werklik is, en dieselfde geld ook vir sy Naam.

Wanneer die Bybel 'n oorblyfsel beskryf wat die naam van God op hulle voorhoofde ingegraveer het, is dit nie net 'n geval van letterlike name wat daar geskrywe is nie; dit is omdat God se karakter in jou gedagtes, in jou hart en in jou lewe ingegraveer is, om daarom die liefde en karakter van God in ons lewens te weerspieël. Jy word nader na God getrek en jy het Hom lief vir wie Hy is, en wat Hy vir jou gedoen het.

Dit is ook interessant dat toe God Homself aan Moses openbaar het, Hy dit tesame met nog 'n afskrif van die Tien Gebooie aan Moses gegee het, wat ook 'n afskrif van sy karakter is. Net so word diegene wat God se “Naam” in Openbaring 14 het, beskryf as hulle wat die “gebooie van God hou”. Let daarom op na die woorde wat in Hebreërs gebruik word: “ ‘Dit is die verbond wat Ek met hulle sal sluit ná dié dae, spreek die Here verder: Ek sal my wette gee in hulle hart, en in hulle verstand sal Ek dit inskrywe’, en dan voeg Hy by, ‘en aan hulle sondes en hulle ongeregthede sal Ek nooit meer dink nie.’ ” (*Hebreërs 10:16, 17*) Wat 'n beskrywing van die evangelie: hoewel God se wet in ons lewens weerspieël word, het ons nog nodig dat daar aan ons sondes “nie meer” gedink sal word nie.

God se Naam is sy karakter. Sy morele wet is 'n afskrif van sy karakter. En hulle wat op God se heilige berg in die laaste dae saamkom, is besiel met 'n liefde vir God, 'n liefde wat deur gehoorsaamheid aan sy wet gemanifesteer word.

As ons deur geloof en nie deur die wet gered word nie, waarom is God se wet dan belangrik? (*Lees I Johannes 5:3*)

Psalm 5

Lees Psalm 5. In hierdie Psalm skep Dawid skerp kontraste tussen hulle wat verlore is en hulle wat gered is. Vergelyk hierdie Psalm met die taal van Openbaring 14:1–12. Watter ooreenkomste vind jy, en watter invloed het dit op jou begrip van wat dit beteken om deel van God se eindtyd- oorblyfselfbeweging te wees?

Dit is leersaam om op te let dat Dawid daarop aandring dat die kwaaddoener “by U nie [sal] vertoef nie” (*Psalm 5:5*). Die doel van die tabernakel was dat God by sy volk kon woon, en dieselfde sal waar wees in die koninkryk van Christus (*lees Openbaring 21:3*). Hulle wat die troon van God sou nader, moet gered wees.

Dit is ook opmerkenswaardig dat Dawid ’n handeling van aanbidding in Psalm 5:8 beskryf wat die kerngeskilpunt in die groot stryd is. Openbaring 13 noem “aanbidding” vyf keer in die Afrikaanse 1953 vertaling (in die Engels ses keer), en die drie-engeleboodskappe roep die wêreld om “Hom te aanbid wat geskep het”. Dawid vertel ons dat hy God “vrees”, en die boodskap van die oorblyfself roep die wêreld om te aanbid, “ ‘Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom’ ” (*Openbaring 14:7*).

Let ook op hoe die verlostes van Openbaring 14 aangesê word om “geen bedrog” (*Openbaring 14:5*) in hulle mond te hê nie; hulle praat die waarheid, en hulle woorde en dade weerspieël die regverdige karakter van God. Die goddelose, volgens Dawid, “in hulle mond is niks betroubaars nie” (*Psalm 5:10*).

Dit is ’n verbasende toneel wat Johannes in hierdie hoofgedeelte van Openbaring aanbied: blote sondaars is gered uit die dood en is bevoorreg om in God se teenwoordigheid te staan. Hulle het nie hierdie reg verdien nie; dit is aan hulle toegestaan deur die feit dat die Lam van God – die regverdige Seun van die mens – saam met hulle daar staan. Hulle is vergewe en verlos; hulle het nie meer nodig om hulle eie skuld te dra nie (*vergelyk met Psalm 5:10*), want die Lam van God het dit namens hulle gedra (*vergelyk met Jesaja 53:12 en II Korintheërs 5:21*).

As God se naam eers in jou hart gegraveer is, is dit moeilik om stil te bly. God se volk gee een laaste aanbod van genade aan die wêreld met ’n “groot stem” (*Openbaring 14:7*). “Maar laat hulle almal bly wees wat by U skuil, laat hulle vir ewig jubel, en beskut U hulle, en laat in U juig die wat u Naam liefhet” (*Psalm 5:12*).

Stel jou voor jy staan voor ’n heilige en volmaakte God in die oordeel, met elke daad wat jy gedoen het ten volle voor Hom ontbloot. Wat vertel hierdie vooruitsig jou oor jou behoefte aan Christus se regverdigheid?

Leer oortreders U Weg

Nadat die Here aan Jesaja in die troonkamertoneel van Jesaja 6:1-8 verskyn het, en nadat daar aan Jesaja gesê was dat sy “skuld is weg” en dat sy “sonde versoen” is, het hy God se oproep aanvaar deur te sê, “ ‘Hier is ek, stuur my’ ” (*Jesaja 6:8*). Met ander woorde, toe hy besef het dat hy met God reg was, en ten spyte van sy tekortkominge, was hy gereed om vir die Here te werk.

Is dit nie dieselfde met ons nie? Hoe kan ons aan ander redding verkondig as ons dit nie self het nie? En ons kán seker daarvan wees deur in Jesus te glo, en in wat Hy vir ons gedoen het.

Lees Psalm 51:7–17. Wat het Dawid belowe om te doen nadat hy van sy sonde kwytsgekeld en gereinig was?

Om *in* God se teenwoordigheid ingeroep te word, is om uiteindelik weer uitgestuur te word. In sy wysheid het God die verlostes aangestel om sy boodskappers aan ’n gevalle wêreld te wees. Op een of ander tydstip gaan sy volk se invloed op aarde kragtig beleef word. Openbaring 18:1 sê aan ons dat sy finale uitnodiging die hele aarde gaan verlig.

“Sodra iemand tot Christus kom, ontstaan daar in sy hart ’n begeerte om aan ander te vertel van die dierbare Vriend wat Jesus vir hom geword het; hierdie reddende en heiligmakende waarheid kan nie in die hart verberg word nie. As ons met die geregtigheid van Christus bekleed is en die vreugde van Sy inwonende Gees smaak, sal ons nie kan stilbly nie. As ons ondervind het dat die Here goed is, sal ons iets te sê. Net soos Filippus, toe hy die Here gevind het, sal ons ook ander na Hom toe bring.” — Ellen G. White, *Skrede na Christus*, bl. 78.

In Openbaring 14 is die drie-engeleboodskappe op die “ewige evangelie” gegrond (*Openbaring 14:6*). Dit wil sê, selfs voordat die aankondigings uitgestuur word om Hom “ ‘wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het’, te aanbid ” (*Openbaring 14:7*), of oor die val van Babilon (*Openbaring 14:8*), of oor die aanbidding van die “dier en sy beeld” (*Openbaring 14:9*) — word die grondbeginsels van die evangelie, van verlossing in Jesus, verkondig. En dit is omdat die waarskuwings en boodskappe van die drie engele nie verskil van die hoop en belofte in Jesus aan hulle wat hierdie boodskappe verkondig, en wat Hy vir hulle gedoen het nie. Sonder die “ewige evangelie” het ons regtig niks van waarde om aan die wêreld te sê nie.

Dink na oor die feit dat, selfs voor die aankondiging van die drie engeleboodskappe begin, ons na die “ewige evangelie” verwys word. Wat behoort dit aan ons te sê oor hoe grondig hierdie waarheid vir alles wat ons glo, is?

Vir verdere studie: “Dawid se psalms beskryf alle ervarings, van die diepste diepte van skuldbewustheid en selfverdoemenis tot die sterkste geloof en die innigste verkeer met God. Sy lewensverhaal verklaar dat sonde net skande en smart kan meebring, maar dat die liefde en genade van God tot in die diepste dieptes kan reik, dat geloof die boetvaardige siel sal ophef sodat hy in die aanneming van die seuns van God kan deel. Van al die versekerings in Sy Woord, is dit een van die sterkste getuienisse van die getrouheid, die regverdigheid en die verbondsgenade van God. . . .

“ ‘Ek het ’n verbond gesluit . . . met ’n eed aan Dawid, my kneg, belowe . . . met wie my hand bestendig sal wees; ook sal my arm hom versterk. . . . My trou en my goedertierenheid sal met hom wees, en deur my Naam sal sy horing verhef word. En Ek sal sy hand lê op die see en sy regterhand op die riviere. Hy is dit wat My sal noem: U is my Vader, my God en die rots van my heil! Ja, Ek sal hom ’n eersgeborene maak, die hoogste onder die konings van die aarde. Vir ewig sal Ek my goedertierenheid vir hom bewaar, en my verbond bly vir hom vas”, Psalm 89:4–29. — Ellen G. White, *Patriarge en Profete*, bl. 754-755.

Vrae vir bespreking:

- ① Die mens het hopeloos misluk deurdat ons nie ons deel van die verbonde wat God met ons gesluit het, nagekom het nie. Dawid, ’n “man so na aan die hart van God”, was ten spyte van ’n paar groot oortredings, tog kragtig gebruik om die voorwaardes van ons verlossing aan ons te verduidelik. In watter sin is Dawid ’n voorafskaduwing van Jesus wat God se verbond namens ons volmaak gehou het? En waarom is wat Jesus namens ons gedoen het, ons enigste hoop?
- ② Watter skrifgedeeltes in die Psalms het jou veral gehelp, of was vir jou veral betekenisvol deurdat dit met die tipes ondervindinge wat jy gehad het, ooreengestem het?
- ③ Waarom verwys die Psalms so dikwels na die tempel? Wat kan ons uit Dawid se liefde vir die heiligdom leer? Hoe kan dit ons help om te waardeer wat ons in Jesus het as ons hemelse Hoëpriester “wat ook aan die regterhand van God is, wat ook vir ons intree” (*Romeine 8:34*)? Waarom het ons, selfs as geredde mense, Christus nodig om vir ons in die hemel in te tree?
- ④ Gebaseer op die Ellen G. White-aanhaling hierbo, wat was jou eie ondervinding met hoe God jou “boetvaardige siel [opgehef het] om in die aanneming van die seuns van God te deel” ná die “skande en smart” van sonde?